

Sygn. akt IV KO 14/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Tomasz Grzegorzczak

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

w sprawie **K. B.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 13 marca 2014 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w R.,

z dnia 12 lutego 2014 r.,

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu

w T.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w R. – jako właściwego miejscowo i rzeczowo – wpłynął prywatny akt oskarżenia przeciwko K. B. o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w R. wystąpił, w trybie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że oskarżony K. B. do dnia 11 marca 2004

roku zatrudniony był w Sądzie Rejonowym w R. jako sędzia, co może stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania niniejszej sprawy.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w R. zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Jest to kryterium podstawowe, zaś przepis art. 37 k.p.k. nie może podlegać wykładni rozszerzającej.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, że wniosek Sądu Rejonowego w R. zasługuje na uwzględnienie. Oczywistym jest, że przekonanie o braku możliwości do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy musi być oparte na racjonalnych i rzeczywistych przesłankach. W realiach niniejszej sprawy zasadnie w swoim wystąpieniu Sąd Rejonowy w R. wskazał, że oskarżony był zatrudniony w tym Sądzie jako sędzia, a pracują w nim także – jego żona i była żona. Wynikające stąd kontakty z sędziami oraz pracownikami tego Sądu Rejonowego oraz przełożonego Sądu Okręgowego, mogą w subiektywnym społecznym odczuciu wywoływać wątpliwości co do braku warunków do obiektywnego rozpoznania przedmiotowej sprawy. To zaś upoważnia do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.